

vorlig Misbilligelse. Det vil af Betænkningen sees og vil af de udførlige Actstykker, som Antegningerne, Besparelserne og Vedtegningerne, og de dermed fulgte trykte Bilag, yderligere findes bekræftet, at Krigsministeren, efter den Adskillelsesmaade, han har vedtaget, har holdt ude fra hinanden de Udgifter, der vare afholdte af det holsteenske Bidrag ifølge det af Hs. Majestæt under 16de Juli 1852 approberede Budget for Holsteen, og de Udgifter, der vare afholdte i Kraft af den danske Finantslov af 26de Marts s. A. Begge de bevilgede Summer befandtes utilstrækkelige; der findes Overskridelser baade af Finantsloven og af det holsteenske Budget, ligesom der paa den anden Side var ikke saa Conti af den danske Finantslov, hvori der sandt Besparelser Sted, og det endogsaa til et Beløb af omtrent 300,000 Rb. Nu var det Krigsministerens Agt ved Regnskabsaarets Slutning at indbetale dette ikke anvendte Beløb af de i den danske Finantslov til Haren bevilgede Summer i Statskassen, og derimod at søge Tillægsbevilling for de stedfundne Overskridelser af Finantsloven. Hvad derimod Overskridelserne i Holsteen angaaer, ansvare han sig for berettiget til at anvende de paa enkelte Conti besparede Summer til at dække Overskridelserne paa andre Conti — og det er et Spørgsmaal, som vi formeentlig kunne lade være os uvedkommende — men desuagtet blev der en meget betydelig Overskrivelse paa et Par Hundrede Tusinde Daler — jeg bruger her runde Summer — af det holsteenske Budget. Nu fordrer Krigsministeren to Ting af Finantsministeren; deels, at han skulde anvise ham paa de holsteenske Kasser, hvad han ikke kunde dække ved, hvad han derfra havde faaet, deels, at han skulde give en Indtægtsordre for den danske Statskasse for de Beløb, som vare blevne uanvendte af de ved Finantsloven bevilgede Summer. Men begge Dese modsatte Finantsministeren sig, idet han erklærede, at Krigsministeren kunde tage af det danske Overskud og dække den holsteenske Underbalance, hvoraf Følgen altsaa var, at der kun blev en Saldo paa omtrent 100,000 Rb., ifødetfor den virkelige af 300,000 Rb. Det er altsaa igjen en af disse meget hurtige Maader at finde

paa Expedients, uden Hensyn til hvad der var regnskabsmæssig rigtigt og legalt at retsædiggjøre. Desværre har Krigsministeren føiet sig deri; — men det er saa langt fra, at han har gjort sig Umage for at skjule dette, der er en ligefrem urigtig Fremstilling af den virkelige Tingenes Tilstand, at han snarere har gjort sig Umage for at oplyse denne; thi han har tillige givet en Generalbalance, hvori der oplyses, hvorledes alt dette virkelig har fundet Sted, som altsaa ikke stemmer med Regnskabet, og han har dernæst udarbejdet en Tillægsbevillingslov, hvori han fordrer Bevilling paa alle de Summer, der ere blevne forbrugte uden for Finantsloven. Men fra Finantsministerens Side er dette nu en Fremgangsmaade, som ganske vist maa finde den alvorligste Misbilligelse, og det er aldeles vist, som udtalt i Betænkningen, at naar man paa Statsstyrelsens øverste Trin tillader sig saadanne urigtige Fremstillinger af, hvad der foregaaer, saa kan det ikke andet end give et høit forargeligt og farligt Exempel. Dertil kommer, at efter de dengang stedfundende Forhold laa heri tillige et Forsøg paa ogsaa i finansiel Henseende ligefrem at forfordere Danmark for disse 200,000 Rb. Det er vel fuldkommen rigtigt, hvad der er bemærket baade af Statsrevisionen og af den nuværende Finantsminister og anerkjendt i Udvalgets Betænkning, at den finansielle Side af denne Sag har tabt sin Betydning, men, vel at mærke, i Kraft af en Lov, der skyldes den nuværende Finantsminister, en Lov, der er udkommet flere Aar senere, idet man nemlig, som Thinget vil erindre, gik tilbage til den faktiske Tingenes Tilstand den 31te Marts 1853 og gjorde den til Udgangspunkt for en foreløbig Opgjørelse. Dengang da Finantsministeren uvidste den her paaankede Fremfærd, stod det som en finansiel Forfordeling af Danmark; men i hvert Fald er det — for at jeg skal bruge det mildeste Udtryk — en overordentlig stor regnskabsmæssig Inforretthed.

Disse Par almindelige Bemærkninger forudskaffede, skal jeg med Hensyn til, hvad det sidstnævnte Forhold angaaer, forbeholde mig at komme tilbage dertil, i Anledning af det af et andet Medlem bebudede Endringsforslag. Det